

त्रिदोषदावानलदोषहारि
कफामयभ्रान्तिविरोधकारि ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रफेनः, पुं, (समुद्रस्य फेनः ।) खनामख्यात-
द्रवम् ; तत्पर्यायः । फेनः २ अश्विकफः ३
अर्थवजमलः ४ । इति रत्नमाला ॥ हृत्खीरः ५ ।
इत्यमरः ॥ २१६॥ १०५ ॥ समुद्रकफः ६ जलहासः
७ फेनकः ८ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ समुद्रफेनम्
६ फेनम् १० वाहिफेनम् ११ पयोधिजम् १२
सुफेनम् १३ अश्विहृत्खीरम् १४ समुद्रम् १५ ।
अस्य गुणाः । शिशिरत्वम् । कषायत्वम् ।
नेत्ररोगकफकण्ठामयारुचिकर्षरोगनाशित्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“समुद्रफेनश्चक्षुषो लेखनः शीतलश्च सः ।
कषायो विषपित्तघ्नः कर्णशृङ्गफण्डलघ्नः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

समुद्रमेखला, स्त्री, (समुद्रः मेखलेव यस्याः ।)

पृथिवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

समुद्रयात्रा, स्त्री, (समुद्रे यात्रा गमनम् ।)

समुद्रगमनम् । (यथा, हरिवंशे । १४५ । ४ ।

“हारवत्यां निवसतो विष्णोरनुलतेजसः ।

समुद्रयात्रा स्यान्नाम तीर्थे पिण्डारके वृषः ॥”)

कलियुगे तन्निवेधो यथा,—

“समुद्रयात्रास्त्रीकारः कमण्डलुविधारणम् ।”

इत्युपक्रम्य ।

“इमान् धर्मान् कलियुगे वर्ज्यानाहुर्मनी-
षिणः ॥”

इत्युद्वाहृतत्वे उक्तवान् ॥

समुद्रयानं, स्त्री, (समुद्रस्य यानम् ।) पोतम् ।

जाहाज इति भाषा । यथा,—

“पुनस्तत्रैव गमने वणिग्भावे मतिर्गता ।

समुद्रयाने रत्नानि महामौल्यानि साधुभिः ।

रत्नपारीचकैः सार्द्धमानयिष्ये बहूनि च ॥

एवं निश्चित्य मनसा महासार्धपुरःसरः ।

समुद्रयाधिभिलोकैः संविदं स्रष्ट्य निर्गतः ॥”

इत्युपक्रम्य ।

“शुकेन सह संप्राप्तो महान्तं लवणार्णवम् ।

पोतारूपास्ततः सर्वे पोतवाहैरुपोषिताः ॥”

इति वाराहे गोकर्णमाहात्म्यनामाध्यायः ॥

(समुद्रगमनम् । यथा, मनुः । ८ । १५७ ।

“समुद्रयानकुशला देशकालार्थदर्शिनः ।

स्थापयन्ति तु यां वृद्धिं सा तत्राधिगमं प्रति ॥”)

समुद्रयायी, [न] चि, (समुद्रे गच्छतीति । गम् +

गिनिः ।) समुद्रगामी । यथा, वाराहे ।

“समुद्रयाधिभिलोकैः संविदं स्रष्ट्य निर्गतः ॥”

(अस्य निन्दा यथा, मनीः । ३ । १५८ ।

“आगारदाहो गरदः कुण्डाशो क्षोमविक्रयो ।

समुद्रयायी वन्दी च तैलिकः कूटकारकः ॥

●

●

●

इतान् विगर्हिताचारानपाङ्क्तोयान् हिजा-

धमान् ।

हिजातिप्रवरो विद्वानुभयत्र विवर्जयेत् ॥”)

समुद्ररमणा, स्त्री, (समुद्रो रमण इव यस्याः ।)
पृथ्वी । इति हलायुधः ॥ (कचित् समुद्र-
रचना इति पाठो दृश्यते ॥)

समुद्रलवणं, स्त्री, (समुद्रजातं लवणम् ।) समुद्र-

जलजातलवणम् । करकच् लवण इति भाषा ।

तत्पर्यायः । समुद्रकम् २ समुद्रम् ३ शिवम् ४

वशिरम् ५ सारोत्यम् ६ अचीवम् ७ लवणा-

श्विजम् ८ । अस्य गुणाः । लघुत्वम् । हृद्यत्वम् ।

पलित्वापित्तदत्वम् । विदाहिलम् । कफवात-

घ्नत्वम् । दीपनत्वम् । रुचिकारित्वम् । इति

राजनिर्घण्टः ॥ अपि च, भावप्रकाशे ।

“समुद्रं यत्तु लवणमचीवं वशिरश्च तत् ।

समुद्रं मधुरं पाके सतिक्तं मधुरं गुह्यम् ॥

नात्युष्णं दीपनं भेदि अचारमविदाह च ।

श्लेष्मलं वातवृत्तित्तमरुच्छं नातिशीतलम् ॥”

समुद्रवह्निः, पुं, (समुद्रस्य वह्निः ।) गङ्गवानलः ।

इति हलायुधः ॥

समुद्रविजयः, पुं, वृत्तार्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ॥

समुद्रसुभगा, स्त्री, (समुद्रस्य सुभगा ।) गङ्गा ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रा, स्त्री, सटी । (समुद्रगुदगतो रोहि-
यस्याः ।) प्रसौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्रान्तं, स्त्री, (समुद्रस्य अन्त उत्पत्तिस्थानत्वे-

नाख्यस्येति । अच् ।) जातीफलम् । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ (समुद्रस्य अन्तम् ।) समुद्र-

तीरम् ॥ (समुद्रः अन्तो ऽस्येति । समुद्रान्त-

विशिष्टे, चि । यथा, भागवते ॥ १०॥ ४७॥ ३३ ।

“एतदन्तः समः स्याद्यो योगः सांख्यं मनोधि-

याम् ।

व्यागस्तपो दमः सख्यं समुद्रान्ता इवाग्नाः ॥”)

समुद्रान्ता, स्त्री, (समुद्रस्य अन्तः उत्पत्तिस्थान-

त्वेनाख्यस्या इति । अच् । टाप् ।) दुराजभा ।

इत्यमरः ॥ २१४६२ ॥ कार्पावी । पृक्ता । इति

मेदिनी । यवासः । इति राजनिर्घण्टः ॥

समुद्राम्बरा, स्त्री, (समुद्रः अम्बरमिव यस्याः ।)

पृथिवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

समुद्रारः, पुं, (समुद्रे ऋच्छतीति । ऋ + उच् ।)

कुम्भीरः । सेतुवन्धः । तिमिङ्गिलमत्स्यः । इति

मेदिनी ॥

समुद्रियः, चि, (समुद्रे भव इति । समुद्र +

“समुद्राभ्रादृघः ॥” ४ । ४ । ११८ । इति घः ।)

समुद्रभवः । समुद्रसम्बन्धी । (यथा, वाज-

सनेयसंहितायाम् । ११ । ४६ ।

“वृषाणि वृष्यं भरतप्रां गमं समुद्रियम् ॥”)

समुद्रीयः, चि, समुद्रसम्बन्धी । समुद्रशब्दात् खीय-

प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

समुन्दनं, स्त्री, (सम् + उन्द + क्त्वा ।) आर्द्राभावः ।

तत्पर्यायः । तेमः २ स्तोमः ३ । इत्यमरः ॥ ३१२२६ ॥

समुद्रं, चि, (सम् + उन्द + क्तः ।) आर्द्रम् । इत्य-

मरः ॥ ३१११०५ ॥

समुन्नतः, चि, (सम् + उत् + नम + क्तः ।) समु-

न्नतः । स्तम्भमेदः । इति धरणिः ॥

समुन्नतिः, स्त्री, (सम् + उत् + नम + क्तः ।)
उच्छ्रायः । उत्सेधः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
कुमारे । ६ । ६६ ।

“उपपन्नमिदं सर्वमन्तः परमपि त्वयि ।

मनसः शिखराग्राह्यं सट्प्रीते समुन्नतिः ॥”)

समुन्नदः, चि, (सम् + उत् + नद + क्तः ।) पण्डित-

भ्रान्तः । गर्हितः । इत्यमरः ॥ ३१३१०३ ॥ प्रसुः ।

इत्यजयः । समुन्नतः । इति मेदिनी ॥ ऊर्ध्ववहः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

समुपजोषं, [म्] च, (सम् + उप + जुष + अच् ।)

आनन्दः । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः । ३ ।

४ । १० ॥ तालयशकारादि च ।

समुपेयिवान्, [स्] चि, गमनकर्ता । गमन-

विशिष्टः । समुपपूर्वधातोः कसुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

समुल्लसत्, चि, सम्यगुल्लासयुक्तम् । समुत्पूर्वजस-

धातोः शब्दप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

समुल्लिखन्, [त्] चि, (सम् + उत् + लिख +

शब्दः ।) पादादिना भूमिखननकर्ता । यथा,—

“तुषारसंघातशिलाः क्षुराग्रेः

समुल्लिखन् दर्पकणः ककुक्षान् ।

दृष्टः कथञ्चिद्गवयेर्विविधै-

रसोद्विह्वलध्वनिस्त्रनादः ॥”

इति कुमारसम्भवे । १ । ५६ ॥

सम्हः, चि, (सम् + वह + क्तः ।) पुञ्जितः ।

(यथा, माघे । १ । ४ ।

“नवानघोऽधो दृष्टतः पयोधरान्

सम्हकपूरपरगगपाण्डरम् ॥”)

सुयः । सद्योजातः । अनुपजुतः । इति

मेदिनी ॥ दमितः । विवाहितः । इति धरणिः ॥

शोषितः । इति जटाधरः ॥ म्हनेन सहि-

तश्च ॥

सम्हरः, पुं, ऋगमेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

सम्हरः, पुं, ऋगविशेषः । इत्यमरः ॥ २ । ५ । ६ ॥

सम्हलं, चि, म्हलेन सह वर्तमानम् । म्हलसहि-

तम् । यथा,—

“अधर्मेणैवेत राजंस्ततो भद्राणि पश्यति ।

ततः सपन्नान् जयति म्हलज्जन्तु विनश्यति ॥”

इति महाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मे

बुधिशिरं प्रति भीष्मवाक्यम् ॥

सम्हहः, पुं, (सम्हृते इति । सम् + ऊह + घञ् ।)

अनेकः । तत्पर्यायः । निवहः २ बूहः ३

सन्दोहः ४ विसरः ५ जलः ६ स्तोमः ७ ओषः

८ निकरः ९ व्रातः १० वारः ११ संघातः १२

सञ्चयः १३ समुदायः १४ समुदयः १५ सम-

वायः १६ सयः १७ गणः १८ संहतिः १९

वृन्दम् २० निकुरम्बम् २१ कदम्बकम् २२ ।

इत्यमरः ॥ २१५१३६-४० ॥ पूगः २३ सत्रयः २४

खल्वः २५ निचयः २६ जालम् २७ अग्रम् २८

प्रटलम् २९ काण्डम् ३० मण्डलम् ३१ चक्रम्

३२ । इति जटाधरः ॥ विस्तरः ३३ उत्-

कारः ३४ समुच्चयः ३५ आकरः ३६ प्रकरः

३७ संघः ३८ प्रचयः ३९ जातम् ४० । इति